

[Indenrigsministeren]

Det er ikke rigtigt, at det forholder sig sådan, men forslaget medfører, at der sker en knap så stor overførsel fra statens økonomi til kommunernes, som der ellers ville have været. Som bekendt er man kun gået den halve vej i forhold til den reelle pris- og omkostningsudvikling i amter og kommuner i det kommende budgetår, idet man i stedet for en regulering af disse bloktilskud med 11 pct., sådan som den gamle beregningsmetode tilsiger, har taget 9 pct., hvor man i kommuner og amter for det kommende år har budgetlagt med 7 pct. Det vil sige, at der også efter dette forslag sker en forskydning mellem staten og kommunerne i kommunernes favor, men ikke helt så stor, som den ellers ville have været, og derfor er hr. Tang Sørensens påstand urigtig.

Hr. Tang Sørensen var videre inde på spørgsmålet om en omstrukturering af bloktilskuddene. Her kan jeg bekræfte det, jeg sagde allerede ved første behandling, nemlig at regeringen senere i denne samling vil fremsætte forslag om denne side af sagen på baggrund af resultaterne fra det udvalg, som fortsat arbejder, og dér vil der blive rig lejlighed til at diskutere kriterierne for bloktilskuddene, og hvordan virkningen vil være af forskellige omlægninger.

Jeg har selvsagt intet imod, at spørgsmålet om henvendelsen fra hovedstadsrådet til folketingsudvalget gøres til genstand for en ny vurdering i udvalget, og jeg skal gerne bidrage med de bemærkelser, som udvalget måtte ønske, til en mere fuldstændig belysning af dette.

Tang Sørensen (FP):

Jeg bliver nødt til at imødegå indenrigsministerens påstand om, at lovforslagets gennemførelse ikke indebærer en skæv byrdefordeling. Til det omtalte spørgsmål nr. 5, som lyder således: »Der ønskes en opstilling over lovforslagets virkninger i 1979 og 1980 for nogle typiske kommuner og amtskommuner«, var svaret, at reguleringen for Albertslund kommune i Københavnsområdet vil betyde 0,1 procentpoints, medens det for en kommune i den vestlige del af Danmark, f. eks. Sydhj, vil betyde 0,2 procentpoints. Det er svarene fra indenrigsministeriet; jeg går ud fra, de er rigtige.

Indenrigsministeren (Knud Enggaard):

Jeg kan selvfølgelig bekræfte, at svarene fra indenrigsministeriet er rigtige. Men det, som jeg påpegede over for hr. Tang Sørensen, var, at den forskydning imellem statens økonomi og kommunernes økonomi, som ville være sket, hvis man havde fortsat med den gamle reguleringsmetode, nok stadig væk bliver en realitet, men med halv styrke i det kommende budgetår, og det vil sige, at den forbedring, som også de kommuner, hr. Tang Sørensen taler om her, ville have fået i deres relative økonomi, bliver halveret. Så kan man kalde det, hvad man vil, men at tale om en skæv byrdefordeling ved, at man ikke helt får de fordele, man ville have fået, tror jeg alligevel er at gå temmelig vidt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-6 samt lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Forslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring.

(Lovforslag nr. L 12. Fremsat 5/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Svend Andersen (Bornh. a.) (S):**

Forslaget går ud på en yderligere udsættelse af revision af sygesikringsloven for så vidt angår bestemmelsen om tilskud til kiropraktorbehandling.

Da folketinget for godt et år siden ændrede loven, blev der fastsat en yderligere 2-årig periode til indsamling af erfaringer for bl. a. at kunne fastsætte antallet af de tilskudsberettigede kiropraktorbehandlinger. Tilbagemeldingspligten fra kiropraktor til læge blev samtidig fjernet, hvorved der blev åbnet mulighed for oprettelse af en overenskomst

[Svend Andersen (Bornh. a.)]

imellem den offentlige sygesikring og Dansk Kiropraktorforening. Da denne overenskomst som nævnt i bemærkningerne til loven først er trådt i kraft den 1. april i år, er grundlaget for en revision af loven således ikke til stede.

Jeg skal derfor anbefale udsættelsen af revisionen, og jeg kan tilføje, at vi fra socialdemokratiets side ikke har ønske om udvalgsbehandling.

Lawaetz (FP):

I bekendtgørelse nr. 94 af 9. marts 1976 af lov om offentlig sygesikring står i § 9, stk. 1, sidste punktum:

»Tilskud ydes til kiropraktisk behandling ved kiropraktor, der er godkendt af Dansk Kiropraktor-Råd, selv om der ikke foreligger henvisning fra en læge.«

Denne bestemmelse skulle ifølge lov nr. 211 af 18. maj 1977 tages op til revision i indeværende folketingsår.

Lovforslag nr. L 12 går, som vi lige har hørt, i sin gribende enkelhed ud på, at revisionen udsættes 2 år, fordi man ønsker 2 års erfaring på grund af en forsinket sygesikringsoverenskomstunderskrivelse. Såfremt denne overenskomst fortsætter uændret, skønner socialministeren ikke, at ændringen vil medføre merudgifter for det offentlige.

Dette sidste tiltaler i høj grad fremskridtspartiet, og jeg finder således ikke anledning til at spille meget krudt eller tid på indholdet af lovforslag nr. L 12.

Derimod finder jeg en passende anledning til at have medlidenhed med de mange embedsmænd, der i 273 primærkommuner samt København og Frederiksberg skal bruge tusinder af uproduktive timer til at finde ud af love med måske 10 ændringslove påhæftet. Her er et førsteklases eksempel: dersom man samvittighedsfuldt vil finde ud af, hvad der egentlig står i lovforslag nr. L 12's ganske få linjer, må man læse indledningen til lov bekendtgørelse nr. 94 af 9. marts 1976, hvortil der henvises.

Den lyder således:

»Herved bekendtgøres lov nr. 311 af 9. juni 1971 om offentlig sygesikring, med de ændringer, der følger af lov nr. 260 af 7. juni 1972, jævnfør bekendtgørelse nr. 522 af 4. december 1972, lov nr. 614 af 20. december 1972, lov nr. 152 af 31. marts 1973, lov nr.

314 og lov nr. 334 af 19. juni 1974, lov nr. 176 af 7. maj 1975, § 3, lov nr. 200 af 4. juni 1975 og lov nr. 240 af 12. juni 1975.«

Tænk, at man i 1978 lovgiver på den måde i stedet for ved de masser af ændringer simpelt hen at trykke lovteksten om, så den indeholdt alle disse ændringer, så den kunne læses og forstås på 5 minutter. Er det mærkeligt, at det offentlige må beskæftige alt for mange mennesker med ubetydeligheder? Er det mærkeligt, at befolkningen, når man hører sådan en smøre, får mistillid til arbejdet i ministerierne og Christiansborg? Er det underligt, at fremskridtspartiet bliver ved og bliver ved med at tale om forenklinger i lovjunglen? Når man som jeg kommer ude fra det praktiske liv, føler man alt for ofte, at man spilder sin tid på et håbløst forældet system som i dette tilfælde samvittighedsfuldt at sætte sig ind i lovteksten. En stor del af de gamle, professionelle politikere må kunne indse dette og føle sig ramt af den kritik, jeg fandt en så naturlig lejlighed til at fremføre.

Under henvisning til førnævnte 14 love og bekendtgørelser, som jeg skal undlade at gentage, og som alle implicerede naturligvis har sat sig grundigt ind i, kan fremskridtspartiet anbefale lovforslaget til hurtigst mulig gennemførelse.

Henrik Toft (V):

Uden at bruge helt så mange ord på at anbefale lovforslaget skal jeg på venstres vegne hermed give tilsagn om det.

Derudover vil jeg sige til socialministeren, at der kunne være grund til løbende at blive orienteret, hvis nogle af de oplysninger, som der siges at mangle for at gennemføre revisionen, indkommer inden udløbet af loven.

Palle Simonsen (KF):

Der er egentlig ikke så meget at diskutere i denne sag. Overenskomsten med kiropraktorerne har løbet i et halvt år, og vi har således intet erfaringsgrundlag. Derfor er det klart, vi er nødsaget til at støtte dette forslag, og jeg vil sige til hr. Lawaetz: ikke engang systemet kan vi lave om på i dette lovforslag. Vi kan anbefale, at lovforslaget går igennem uden udvalgsbehandling.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

[Yvonne Herløv Andersen]

Centrum-demokraterne medvirker gerne til en forlængelse af forsøgsperioden til 1980-81, så der bliver indhentet det statistiske materiale, der skal til for at undersøge behovet for kiropraktorhjælp. Vi medvirkede også i sin tid positivt til loven om tilskud til kiropraktorhjælp og er lige så interesserede som ministeren i at få indhentet det omtalte materiale.

Jeune (DKP):

Kommunisterne har ikke spildt megen tid på at finde ud af, at vi selvfølgelig kan tilslutte os en udskydelse af revisionen. Det drejer sig af gode grunde om en forsøgsperiode, som kræver, at erfaringer indsamles, og da den nuværende kiropraktoroverenskomst først blev indgået med virkning fra 1. april 1978, er det selvfølgelig fornuftigt at udskyde revisionen.

Svend Vig (KrF):

På kristeligt folkepartis vegne kan jeg ganske kort meddele, at vi kan tilslutte os lovforslaget.

Alice Hedegaard (DR):

Da hr. Lawaetz har læst lovforslaget op for os, vil jeg indskrænke mig til at sige, at retsforbundet fuldt ud støtter, at kiropraktisk behandling omfattes af sygesikringsloven, og ud over at beklage, at overenskomsten ikke har virket før 1. april d. å., kan vi medvirke til, at lovforslaget som vedtaget i lov nr. 211 af 18. maj 1977 giver en 2-årig forsøgsperiode til indsamling af erfaringer.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg skal ganske kort takke for en, så vidt jeg kunne høre, altomfattende tilslutning. Jeg håber, det ikke kun er starten på arbejdet for mit vedkommende som socialminister, idet jeg glæder mig over den start, vi har fået i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver.
(Lovforslag nr. L 13. Fremsat 5/10 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Albertsen (S):

Jeg skal indledningsvis på socialdemokratiets vegne takke ministeren for det initiativ, han her har taget, og som har sit udgangspunkt i en række drøftelser i folketingets socialudvalg, hvor vi har fået et antal henvendelser fra de fangeorganisationer, der har relation til besættelsestiden.

Udgangspunktet for disse initiativer har været, at det er ganske længe siden, at man har reguleret det beløb, vi her taler om, nemlig hædersgaverne til besættelsestidens ofre. Det er tidligere blevet reguleret i forbindelse med forskellige runde dage, som havde udgangspunkt i ophøret af besættelsen, men dette at fejre runde dage er jo et overstået stadium, og derfor er der gået en længere periode, hvor der ikke er foretaget nogen regulering af beløbet.

Ministerens lovforslag indebærer en forhøjelse af de årlige ydelser fra 1.800 kr. til 3.000 kr. Disse beløb skal vel ses i lys af, at der er tale om skattefrie ydelser, og det vil sige, at de for langt de fleste berørte parter næsten har dobbelt effekt. For invalidepensionister er der efter lovforslaget tale om en sammenlagt ydelse på i alt 4.800 kr. Under de drøftelser, der blev ført i folketingets socialudvalg på baggrund af henvendelserne fra fangeorganisationerne, var man også inde på eventuelt at regulere andre ydelser. Det var mit bestemte indtryk, at konklusionen af disse drøftelser måtte føre til, at initiativet alene måtte koncentreres om en ændring af hædersgaverne.

Det har enkelte steder i pressen været fremført, at man i Danmark behandler den